

Klokočí

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

1. Po babičce klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach,
proto vím, že je nutné vést řeči smutné,
o tom, co bude potom,
až budu sám.

2. Ztratila jsi včera klíč, dnes ideál,
všechno je pryč, kdo by se smál,
proto vím, že se sluší mít smutek v duši,
vzlykat a tiše říkat,
já rád tě mám.

R: Opuštěné nábřeží, z modravého dýmu chrám,
nebo město bez věží, řekni, co chceš, to ti dám,
zlatý pohár s fermeží nebo snad z protěží, bílý šat,
za jediný, jediný, jediný, jediný úsměv chci ti dát.

3. Je tu však to klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že je nutné vést řeči smutné,
o tom, co bude potom,
až budu sám.